

Sygn. akt I C 352/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Penar

Protokolant: st. sek. sąd. B. T.

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2018 r. w Gorlicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.

przeciwko H. T.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. obciąża stronę powodową kosztami procesu.

SSR Magdalena Penar

Sygn. akt I C 352/17

UZASADNIENIE

Powódka Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w G. pozwem skierowanym przeciwko H. T. wystąpiła z żądaniem zasądzenia od pozwanego 1662,79 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 maja 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje roszczenie podała, że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorlicach z 29.10.2013 r., sygn. akt I C 87/13 nakazano pozwanemu opuszczenie i opróżnienie z osób i rzecz jego prawa reprezentujących lokalu mieszkalnego w G. przy ul. (...) z uprawnieniem do otrzymania lokalu socjalnego. Wyjaśniła, że pismem z 25.04.2014 r. Gmina Miejska G. złożyła pozwanemu ofertę najmu lokalu socjalnego, jednakże pozwany nie wykonał obowiązku określonego wyrokiem eksmisyjnym, dlatego z wniosku Spółdzielni wszczęto postępowanie egzekucyjne. Powódka wskazała, że eksmisja pozwanego została wykonana przez komornika 07.04.2016 r., a rzeczy ruchome pozwanego zostały usunięte przez pracowników strony powodowej i przewiezione samochodem powódki do lokalu socjalnego. Powódka argumentowała, że poniosła koszty opróżnienia lokalu, gdyż przy czynnościach pracowało 10 pracowników Spółdzielni, którzy przepracowali 46 godzin w godzinach pracy oraz 34 godziny nadliczbowe, a ich łączne wynagrodzenie wyniosło 1640,11 zł, natomiast koszty paliwa wyniosły 22,68 zł. Powódka wezwała pozwanego do zapłaty 1662,79 zł w terminie 14 dni, jednakże pozwany odmówił uiszczenia żądanej kwoty.

Pozwany H. T. w odpowiedzi na pozew obszernie odniósł się do licznych postępowań sądowych, które toczyły się bądź toczą z udziałem stron. Zarzucił, że wszelkie spory są wynikiem zawyżenia i bezprawnego naliczenia oraz

rozliczania kosztów ogrzewania lokalu. Podniósł, że dotychczasowe, korzystne dla Spółdzielni wyroki o zapłatę, zostały wykorzystane przez stronę powodową w celu wykonania eksmisji połączonej z dewastacją mieszkania.

Zajmując stanowisko, na rozprawie 28.06.2017 r., pozwany oświadczył, że nie zgadza się z żądaniem pozwu, gdyż powódka samo sobie generuje koszty, którymi chce obciążyć pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z 21.09.2012 r. w sprawie do sygn. akt I Co 309/10 Sąd Rejonowy w Gorlicach zaliczył wierzycielowi Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. na poczet ceny nabycia własną wierzytelność wobec dłużnika H. T. w wysokości 37 479,61 zł oraz przysądził własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...) na rzecz wierzyciela Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G..

(dowód: postanowienie z 21.09.2012r., sygn. I Co 309/10 k.12)

Wyrokiem z 29.10.2013 r., sygn. akt I C 87/13 Sąd Rejonowy w Gorlicach nakazał pozwanemu H. T. opuszczenie i opróżnienie z osób i rzeczy jego prawa reprezentujących lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...), składającego się z 3 pokoi, kuchni, przedpokoju, łazienki i WC z przynależną piwnicą oraz orzekł o uprawnieniu pozwanego H. T. do otrzymania lokalu socjalnego, który zobowiązana była dostarczyć Gmina Miejska G.. Sąd wstrzymał wykonanie eksmisji z lokalu przy ul. (...) do czasu złożenia pozwanemu oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

(dowód: wyrok z 29.10.2013r., sygn. I C 87/13 k.13)

Burmistrz Miasta G. pismem z 25.04.2014 r. złożył H. T. ofertę zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego o powierzchni użytkowej 18,97 m² położonego przy ul. (...) w G.. Jednocześnie pozwany został poinformowany, że w razie odmowy zawarcia umowy najmu, wierzyciel będzie uprawniony do wstąpienia na drogę postępowania egzekucyjnego, celem opróżnienia lokalu przy ul. (...). Pozwany nie skorzystał z przedmiotowej oferty najmu.

(okoliczność bezsporna, dowód: oferta zawarcia umowy najmu socjalnego k.11)

Na wniosek Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. z 22.05.2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gorlicach C. B. wszczął wobec H. T. postępowanie egzekucyjne w celu dokonania eksmisji z lokalu. Pismem z 25.02.2016 r., skutecznie doręczonym 09.03.2016 r., komornik zawiadomił pozwanego, że wyznaczył na dzień 07.04.2016 r., godz. 10:00 eksmisję do lokalu przy ul. (...). Z kolei w zawiadomieniu skierowanym do strony powodowej, komornik poinformował, że wyznaczone czynności odbędą się tylko w obecności wierzyciela lub jego pełnomocnika, a ich nieobecność spowoduje wstrzymanie wykonania eksmisji. Komornik pouczył nadto, że wierzyciel winien na czas czynności zapewnić sprzęt oraz wynająć pracowników do usunięcia z lokalu ruchomości dłużnika, a także zapewnić we własnym zakresie pomieszczenia nadające się do złożenia tychże ruchomości.

(dowód: w aktach Km 828/14: wniosek z 22.05.2014r., zawiadomienia z 25.02.2016r.)

W dniu 07.04.2016 r. komornik przystąpił w asyście policji do czynności mających na celu przeprowadzenie eksmisji pozwanego. H. T. dobrowolnie wpuścił komornika i pozostałych uczestników do mieszkania przy ul. (...). Nie stawiał czynnego oporu, nie reagował w inny sposób niż werbalny, nie utrudniał przeprowadzenia eksmisji. Spółdzielnia zorganizowała do pomocy ekipę składającą się z jej pracowników, a także udostępniła własny samochód do transportu. Czynności rozpoczęły się o godzinie 10:00. Praca polegała na tym, że rzeczy należące do pozwanego były pakowane do pudeł, worków foliowych, następnie załadowywano je na samochód, którym były przewożone do mieszkania przy ul. (...). Komornik dokonywał spisu rzeczy ruchomych, jak też podjął decyzję o ich przetransportowaniu do mieszkania socjalnego. W budynku przy ul. (...) również byli pracownicy Spółdzielni, którzy pomagali przy rozładunku. Łącznie samochodem wykonano 6 kursów. Samochód miał otwartą przestrzeń ładunkową, ruchomości pozwanego nie były zabezpieczone przed warunkami atmosferycznymi. Podczas pierwszych transportów utrzymywała się dobra pogoda,

później pojawiły się przelotne opady, a podczas ostatniego kursu wystąpiła burza, przez co wydłużył się jego czas, gdyż pracownicy czekali na ustąpienie opadów. Ruchomości wówczas przewożone uległy zamoczeniu.

Do momentu, gdy pozwalała na to wielkość mieszkania socjalnego, ruchomości pozwanego były wnoszone bezpośrednio do lokalu, a później były składowane na korytarzu, natomiast część ruchomości z ostatniego transportu pozostała na zewnątrz, gdyż nie było już miejsca w budynku. Pracownicy zachowywali ostrożność, starali się, aby rzeczy pozwanego nie uległy uszkodzeniu. Komornik swoje czynności zakończył o godzinie 16:40. Wraz z ostatnim transportem z ul. (...), około godziny 17:00 pojechał H. T.. Rozładunek zakończył się około godziny 19:00.

W czynnościach egzekucyjnych brali udział następujący pracownicy strony powodowej:

- R. S., przepracował 4 godziny w godzinach pracy i 5 godzin nadliczbowych,
- B. M., przepracował 4 godziny w godzinach pracy i 5 godzin nadliczbowych,
- B. L., przepracowała 5 godziny w godzinach pracy i 2 godziny nadliczbowe,
- M. D., przepracowała 3 godziny w godzinach pracy,
- J. N., przepracował 5 godziny w godzinach pracy i 2 godziny nadliczbowe,
- S. P., przepracował 5 godzin w godzinach pracy i 4 godziny nadliczbowe,
- T. L., przepracował 5 godzin w godzinach pracy i 4 godziny nadliczbowe,
- K. B., przepracował 5 godzin w godzinach pracy i 4 godziny nadliczbowe,
- M. M., przepracował 5 godzin w godzinach pracy i 4 godziny nadliczbowe,
- R. W., przepracował 5 godzin w godzinach pracy i 4 godziny nadliczbowe.

Powodowa Spółdzielnia powyższym osobom za pracę w godzinach pracy wypłaciła łącznie 794,53 zł, natomiast za pracę w godzinach nadliczbowych łącznie 845,58 zł. Wyżej wymienione osoby są etatowymi pracownikami strony powodowej, za pracę w godzinach pracy otrzymały standardowe wynagrodzenie.

Użyty do transportu ruchomości pozwanego samochód C. nr rej. (...) pokonał łącznie dystans 54 km, zużywając 6 l oleju napędowego za kwotę 22,68 zł.

(dowód: wykaz ilości godzin oraz wynagrodzenia k.7-8, rozliczenie kosztów transportu k.9, wykaz godzin nadliczbowych sporządzony przez M. M. k.36, oświadczenie pozwanego k.37, protokół rozprawy z 05.10.2017r.: zeznania świadków C. B. od 00:09:08 k.70/2-71, B. L. od 00:31:31 k.71-72, T. L. od 01:06:05 k.72-72/2, M. M. od 01:26:06 k.72/2-73, S. P. od 01:48:55 k.73-73/2, R. S. od 01:59:52 k.73/2; protokół z 23.01.2018r.: zeznania świadków K. G. od 00:04:06 k.97-97/2, J. J. od 00:12:52 k.97/2, zeznania pozwanego H. T. od 00:22:07 k.98 w zw. z słuchaniem informacyjnym protokół rozprawy z 28.06.2017r. od 00:25:22 k.33/2-34; w aktach Km 828/14: protokół z 07.04.2016r. wraz z wykazem ruchomości)

Postanowieniem z 12.04.2016 r., sygn. Km 828/14 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gorlicach C. B. zakończył postępowanie egzekucyjne, ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 828/14 na łączną kwotę 5623,95 zł, oraz stwierdził, że koszty postępowania o eksmisję w łącznej kwocie 5304,86 zł pokryła Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) i w tym zakresie zobowiązał dłużnika H. T. do ich zwrotu na rzecz wierzyciela. Postanowienie zawierało pouczenie co do skargi na czynność komornika, jak również pouczenie, że prawomocne postanowienie w przedmiocie ustalenia kosztów podlega wykonaniu bez potrzeby zaopatrywania go w klauzulę wykonalności. Odpis przedmiotowego postanowienia wraz z odpisem protokołu z czynności egzekucyjnych został skutecznie doręczony stronom postępowania.

(dowód: w aktach Km 828/14: postanowienie z 12.04.2016r. wraz z potwierdzeniami doręczenia)

Strona powodowa pisemnym wezwaniem do zapłaty z 05.05.2016 r. zwróciła się do pozwanego H. T. o zapłatę na jej rzecz kwoty 1662,79 zł, jako kosztów pomocy przy czynnościach komorniczej eksmisji.

(dowód: wezwanie do zapłaty z 05.05.2016r. wraz z dowodem doręczenia k.5-6)

Powyższe sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zawartego w aktach postępowania egzekucyjnego Km 828/14, dokumentów powołanych w opisie stanu faktycznego, zeznań świadków C. B., B. L., T. L., M. M., S. P., R. S., K. G., J. J. oraz zeznań pozwanego H. T..

W pełni wiarygodne były również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków oraz pozwanego, gdyż znalazły odzwierciedlenie w dokumentach przedłożonych przez strony. Ponadto stan faktyczny w sprawie w zasadzie był bezsporny, pozwany nie negował okoliczności przeprowadzonych czynności w ramach eksmisji. Nie zaprzeczał także, że uczestniczyły w nich osoby zatrudnione przez stronę powodową.

Sąd oddalił dalsze wnioski dowodowe zgłaszane przez pozwanego, gdyż nie dotyczyły okoliczności sprawy, a dotychczas przeprowadzone postępowanie i ustalony stan faktyczny pozwalały na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd rozważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

Strona powodowa dochodziła zwrotu kosztów w wysokości 1662,79 zł jakie poniosła w związku z czynnościami komorniczej eksmisji pozwanego z mieszkania przy ul. (...) przeprowadzonej w ramach postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 828/14.

Komornik może zażądać zaliczki na wydatki uzależniając wykonanie eksmisji od jej uiszczenia (art. 40 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji – dalej jako u.k.s.e.). Jak wskazuje art. 39 ust. 1 u.k.s.e., komornikowi należy się zwrot wydatków gotówkowych poniesionych w toku egzekucji tylko w zakresie określonym ustawą. Wedle ust. 2 art. 39 u.k.s.e., wydatkami są między innymi koszty transportu specjalistycznego, przejazdu poza miejscowość, która jest siedzibą komornika, przechowywania i ubezpieczania zajętych ruchomości, należności osób powołanych, na podstawie odrębnych przepisów, do udziału w czynnościach.

Przy wykonywaniu eksmisji komornik najczęściej zażąda od wierzyciela zaliczki na opłacenie ślusarza (o ile koniecznym będzie "siłowe" przeprowadzenie eksmisji), zaliczki na pokrycie kosztów transportu rzeczy eksmitowanego z zajmowanego przez niego mieszkania do innego lokalu, w którym dłużnik może zamieszkać lub do lokalu, do którego przysługuje dłużnikowi tytuł prawny, albo do lokalu socjalnego, pomieszczenia tymczasowego czy noclegowni, zaliczki na pokrycie kosztów asysty policji. Po wykonaniu eksmisji wierzyciel może egzekwować poniesione koszty od eksmitowanego.

W związku z czynnościami eksmisji H. T., komornik w sprawie Km 828/14 zobowiązał Spółdzielnię Mieszkaniową (...), aby zapewniła sprzęt oraz wynajęła pracowników do usunięcia z lokalu ruchomości dłużnika. W związku z powyższym zobowiązaniem komornik nie wzywał wierzyciela o zaliczkę na pokrycie kosztów tychże czynności. Dlatego też, skoro udział Spółdzielni jako wierzyciela w czynnościach eksmisji skutkowało powstaniem po jej stronie kosztów, to winna ona już na etapie postępowania egzekucyjnego, przed jego zakończeniem i ustaleniem kosztów wykazać i zgłosić komornikowi koszty związane z transportem ruchomości dłużnika. Należy bowiem zauważyć, że gdyby komornik nie zobowiązał Spółdzielni do zapewnienia transportu i pracowników, to zapewne zleciłby wykonanie tych czynności innemu podmiotowi, a w związku z tym wezwał wierzyciela o zaliczkę, która byłaby następnie uwzględniona w postanowieniu ustalającym koszty egzekucji. Powinnością zatem Spółdzielni było zgłoszenie kosztów przeprowadzonej eksmisji już na etapie postępowania egzekucyjnego.

W świetle powyższego należało zatem rozważyć, czy roszczenie o zwrot kosztów postępowania może być dochodzone w odrębnych procesach.

Postanowieniem z 12.04.2016 r. komornik zakończył postępowanie egzekucyjne i ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 828/14 na łączną kwotę 5623,95 zł. Kwota ta nie zawiera kosztów transportu i kosztów pracowników, gdyż wierzyciel nie zgłosił ich komornikowi.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wynikającym z uzasadnienia do uchwały z dnia 29 lutego 1996 r. (sygn. III CZP 17/96, Lex nr 24101) w postępowaniu egzekucyjnym – w miejsce występującej w procesie reguły rozstrzygnięcia o kosztach w zależności od wyniku sprawy (art. 98 i następane k.p.c.) – obowiązuje zasada zwrotu przez dłużnika wierzycielowi kosztów celowych tj. niezbędnych do celowego przeprowadzenia egzekucji.

Zgodnie bowiem z art. 770 k.p.c. dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Przepis ten ustanawia podstawowe zasady ponoszenia kosztów w postępowaniu egzekucyjnym - zasadę odpowiedzialności dłużnika za koszty postępowania, zasadę zwrotu wierzycielowi kosztów niezbędnych do celowego przeprowadzenia egzekucji oraz zasadę unifikacji kosztów, polegającą na ściągnięciu kosztów wraz z egzekwowanym roszczeniem.

Z wyżej wymienionego przepisu wynika więc, że ostateczny koszt postępowania egzekucyjnego w przedmiocie wykonania eksmisji ustala postanowieniem komornik sądowy kierując się zasadami określonymi w tym przepisie. Jaki był koszt egzekucji, można w zasadzie ustalić dopiero po jej zakończeniu, ponieważ nie da się przewidzieć zachowania dłużnika w toku postępowania eksmisyjnego. Postanowienie w przedmiocie ustalenia kosztów eksmisji oprócz należnej opłaty zawierać powinno zestawienie wydatków jakie w toku postępowania poniósł komornik (np. koszty asysty policji, należności osób powołanych do udziału w czynnościach – koszty ślusarza, koszty transportu specjalistycznego, koszty doręczenia środków pieniężnych, doręczenie korespondencji). Komornik, powinien doręczyć wskazane postanowienie wszystkim stronom postępowania z pouczeniem o możliwości i sposobie złożenia skargi na czynności komornika.

Instytucja kosztów postępowania jest instytucją prawną swoistą, o charakterze odrębnym i samodzielnym. Szczególne ujęcie normatywne tej instytucji nie pozwala na "uzupełnienie" jej przepisami prawa materialnego, odnoszącymi się do tych kwestii, które zostały rozwiązane przez ustawodawcę przepisami. W tym bowiem zakresie regulacja zawarta w kodeksie postępowania cywilnego cechuje się kompleksowością i zupełnością. W tej sytuacji trzeba przyjąć, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w ramach określonej sprawy jest definitywne, i to w tym sensie, że kwot nie można zmieniać w odrębnym postępowaniu (tak SN w postanowieniu z 9 kwietnia 1968 r., II CR 30/68, Lex nr 6308, w uchwale z 15 maja 1965 r., III Co 73/64, OSNC 1966/7-8/108).

Na marginesie należy zauważyć, że gdyby nawet roszczenie strony powodowej było uprawnione, to nie mogłoby ono być dochodzone w kwocie żądanej pozwem. Prace podczas eksmisji świadczyli etatowi pracownicy Spółdzielni, którzy za godziny pracy w danym dniu i tak otrzymaliby zasadnicze wynagrodzenie. Strona powodowa obowiązana byłaby zatem wykazać, że oddelegowanie pracowników do tych czynności spowodowało u niej szkodę, którą nie może być należne wynagrodzenie za pracę w godzinach pracy, jak też wykazać wysokość tej szkody.

Z uwagi na powyższe powództwo w niniejszej sprawie podlegało oddaleniu o czym orzeczono jak w pkt I.

O kosztach procesu orzeczono, jak w pkt II na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy.

SSR Magdalena Penar

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

G., 02.02.2018 г.